Laat adoptie een reddend alternatief voor abortus zijn

Er zijn in het afgelopen jaar (bijna) 40.000 kinderen geaborteerd. Kinderen die ook geadopteerd hadden kunnen worden.

Karst Kolk, Carlo Sinke en Hanneke van der Zande

Richt een christelijke organisatie of stichting op die klaarstaat om ieder kind dat geaborteerd dreigt te worden te redden, opperde ds. K.H. Bogerd (RD 29-9). De Spreukendichter schrijft immers: „Red degenen die ter dood gegrepen zijn" (Spreuken 24:11). Dit is een prachtige en concrete aanzet tot actie en tot nog een andere optie: adoptie.

Dat er mensen zijn die hiervoor klaarstaan, liet Alie de Boer-Bakker weten (RD 7-8). Al lijkt het complex om adoptie concreet te maken, laten we onszelf hierdoor niet ontmoedigen. Er zijn immers (bijna) 40.000 kinderen geaborteerd in het afgelopen jaar. Gruwelijk. Juist rond de Week van het Leven willen we daarom een positieve oproep doen: adoptie is ook een optie.

We denken regelmatig dat we vrouwen die een abortus overwegen nadrukkelijker zouden moeten wijzen op de mogelijkheid om hun kindje na de geboorte ter adoptie af te staan. Binnen Nederland bestaat deze mogelijkheid, maar naar ons gevoel krijgt die bijna geen aandacht. Dit terwijl adoptie een wettelijke kinderbeschermingsmaatregel is. Adoptie redt een kind dat geaborteerd dreigt te worden letterlijk van de dood.

Mozes

Het veelgemaakte slappe excuus dat er bij adoptie veel mis kan gaan, bijvoorbeeld dat er na adoptie sprake kan zijn van een vroegkinderlijk trauma, snijdt in deze situatie geen hout. Dat zo'n trauma zich kan voordoen vegen we niet onder het tapijt. Maar als een drenkeling om hulp roept, laten we hem toch ook niet verdrinken, omdat deze persoon wellicht nooit meer durft te zwemmen in zijn verdere leven?

We hebben in Nederland inmiddels veel ervaring als het gaat om (interlandelijke) adoptie. Nogmaals: dat is een kinderbeschermingsmaatregel, ook al ligt die momenteel onder een vergrootglas. Adoptie is een waardig alternatief als kinderen niet kunnen opgroeien in een setting van biologische verwantschap. En hoe mooi is het om adoptie als een daadwerkelijke kinderbeschermingsmaatregel in te zetten voor de ongeboren kinderen die onze bescherming verdienen.

Het kleine mannetje Mozes, geboren in het land Gosen, onder de ijzeren macht van de farao, wordt gered door de zegen van de Heere Zelf. Echter, dit sluit de acties van zijn moeder en zijn zus Mirjam niet uit (Exodus 2:1-9). Zouden wij dan ook niet als christenen daadwerkelijk in actie moeten komen om, onder de zegen van de Heere, kinderen te redden van de dood?

We kunnen het ongeboren leven beschermen, door de moeder een goed alternatief te bieden. Dat vraagt om mensen die bereid zijn verantwoordelijkheid te dragen, hulp te organiseren en waar nodig langdurige ondersteuning te bieden, bijvoorbeeld in de vorm van een adoptie. En ja, dit heeft een levenslange consequentie. Ds. Bogerd stelt zeer terecht dat woorden en protesten leeg blijven wanneer we niet bereid zijn de levenslange gevolgen van onze principes te dragen.

Slappe houding

Wat zou het mooi zijn om als christenen uit verschillende stromingen de handen ineen te slaan. Eerst om samen de Naam van de Heere aan te roepen, om onze slappe houding te belijden, maar daarna ook om te vragen om hulp om diegenen te redden die ter dood gegrepen zijn.

We geloven dat we gezamenlijk, in gebed én met concrete ideeën, de eerste stappen moeten zetten. En daarbij kan binnenlandse adoptie voor het ongeboren leven zo'n prachtige kans zijn om ook daadwerkelijk te leven. Zouden we op deze manier misschien ook in de wereld om ons heen kunnen laten zien dat abortus voor ons een nood is, maar ook dat een alternatief daarvoor ons iets mag 'kosten'?

De auteurs zijn (bestuurs)leden van de AdoptieVereniging Gereformeerde Gezindte.

„We zouden vrouwen (die een abortus overwegen) nadrukkelijker moeten wijzen op de mogelijkheid om hun kindje na de geboorte ter adoptie af te staan."
beeld Getty Images